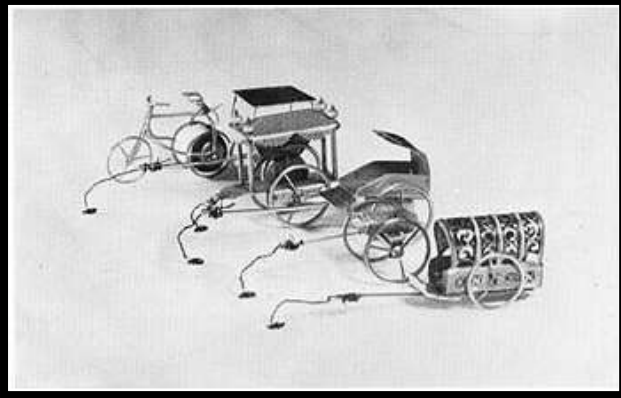

VLOOENCIRCUS

Het is lang geleden dat vlooiencircussen op de kermis te zien waren.

Ik zag er ooit een, misschien 60 jaar geleden, maar het is me altijd bijgebleven. Misschien delen sommigen m'n herinneringen. Een man met een tafel vol wonderlijk kleine zilveren karretjes van niet meer dan een centimeter groot, met een vlo ervoor gespannen. Fascinerend. Nog fascinerender vond ik dat die man z'n arm uitstreekte en hup, tientallen vlooiën erop sprongen om zich te voeden. Althans, dat is wat ik me herinner.

De verbazing dat zulke minimale schepsels konden worden 'ingespannen' en afgericht, want ze maakten op bevel hoge sprongen.....

In 'The Strand', dat prachtige tijdschrift van lang geleden, vind ik een artikeltje over vlooiencircussen, die in 1896 nog heel gewoon onderdeel uitmaakten van de kermis.

"Vlooiën", zegt de schrijver van het artikel, "zijn net als de armen altijd bij ons. En ik was zo gelukkig om de originele ontdekker, uitvinder, trainer van deze interessante creaturen tegen het lijf te lopen. Hij is een Roemeen uit Bucharest. De 'Professor' (alles waarin hij professeert zijn vlooiën) verkrijgt zijn beesten 'uit het wild' van Bethnal Green (een achterbuurt van Oost Londen).

Eens was hij een juwelier in de vuile maar pitoreske stad Bucharest, en toen hij een van deze insecten had gevangen - geen bijzonderheid - amuseerde hij zichzelf door fijn gouddraad om de vlo te winden en hem te zien vechten voor zijn leven."

Dat moet vast een leuke afleiding zijn geweest.

"De man deed de gevangen vlo in een klein doosje onder een vergrootglas zoals horlogemakers dat gebruiken.

De vlo werd het centrum van een show die in z'n hoogtijdagen de gelukkige eigenaar 40 pond per dag opleverde in de hoofdsteden van Europa.

Toen de jonge juwelier besloot om er zijn beroep van te maken kwam er veel protest van zijn familie die hem niet meer wilden zien.

Ik vroeg de professor hoe hij zijn vlooiën voedt.

Prompt rolde hij zijn mouw op en ontblootte z'n arm.

"Ik leef van hun en zij leven van mij" zei hij, en hij lachte hartelijk om zijn eigen standaard grap.

De vlooiën vertonen hun kunsten op een ronde witte tafel.

Ze worden 'gestald' zoals de professor het uitdrukt, in een ondiepe doos gevuld met watten."

Omdat de insecten zelf niet in actie konden worden gefotografeerd, reproduceer ik hier een afbeelding van het affiche van de showman. ▲

De tekeningen mogen anatomisch niet correct zijn, maar grappig is het wel.

"De minuscule vehikels zijn van koper en voor het tuig is fijn gouddraad gebruikt. De 'waakhond', de balanceerstok, de zwaarden van de duelleerders en de verbinding van het wiel met de molen zijn ook van gouddraad.

Ik vroeg hoelang vlooiën in deze professie het uithouden. "Ongeveer een jaar", zei de man.

Eenmaal was het hem overkomen dat net voor de aanvang van de show een onhandig individu een pot met vlooiën omgooide, en de insecten het publiek besprongen.

"Ik moest een aantal nieuwe gaan zoeken", zei de vlooiëndompteur treurig.."

© Original Artist
Reproduction rights obtainable from
www.CartoonStock.com

HRGEN © 2007

You see, Fleas don't have many career choices open to them: I can either join the Circus or spend my life as a parasite...